Oláh András

alkonyat

feladtuk az utolsó fedezéket is
nincs ami marasztaljon
a napszítta kerti asztalra karcolt
jeleket már senki sem érti
összeesett az utolsó szó is
az idő kibabrált velünk
csupa üszök az alkonyat
magamra zárom hát a csöndet
és emlékeink zsákutcáiból
örökre kiköltözöm